

kommissionernes Supplering skulde foregaa efter Forholdstalsvalg, hvorved den almindelige Valgrets Overvægt vilde bevares, er blevet antaget af Folketingsflertallet.

Det var Kjøbenhavn og Købstæderne. Paa Landet ville Smaakaarsfolk sikkert ingen væsentlig Skattelettelse faa, snarere en Skatteforhøjelse, saaledes navnlig Haandværkere, handlende, Fiskere o. s. v. Indsnævringen af Kommunernes finansielle Selvstyre vil ogsaa her komme Underklassen til Skade. Ja, saa vidt gaar disse Skatteloves Angreb paa det kommunale Selvstyre, at Sogneraadene i Fremtiden paa et væsentligt Omraade af deres hidtidige Myndighed sættes under Formynderskab af en Fjerdedel af Amsraadets Medlemmer.

Af de her nævnte Grunde maa den socialdemokratiske Gruppe stemme imod disse Love; jævnsides vor Protest mod deres Indhold gaar tillige en Protest mod den Maade, hvorpaa det er blevet til ved private Konferencer mellem Alliancens to Partier, uden mindste virkelig Lejlighed for Mindretallene her i Salen til at gøre deres Indflydelse gældende.

Vi forudse, at disse Love vil vække almindelig Misfornøjelse. Men vi udtale tillige Haabet om, at denne Misfornøjelse maa føre til maaltbevidst Organisation særlig blandt Landets Arbejdere, thi kun derved kunne de maaske faa nogen Part i de Statsgaver, der her med saa rund Haand uddeles til de store Arbejdsgivere, og kun derved vil Hartkornets Lettelse ikke i Længden komme Kapitalismen til gode og forsvinde i Form af øget Prioritetsrente, men komme selve Landbefolkningen til gode.

Vi Socialdemokrater stemme altsaa imod disse Love, som ensidigt agrariske Skattelove. De vise, hvorledes Overklasserne forstaa at udnytte deres politiske Magt til økonomisk Fordel for dem selv. Deres eneste Gode er da det, at de indirekte opfordre Underklasserne i By og paa Land dels til faglig Sammenslutning for i nogen Grad at faa Andel i Byttet, dels til at skaffe sig politisk Magt og derigennem økonomiske Reforme — Reforme, der dog ved netop i første Linie at gavne Underklasserne højne og styrke det hele Samfund.

Hammerich: Jeg har saa mange Gange og fra saa mange Sider angivet de Grunde, hvorfor jeg ikke kan slutte mig til det foreliggende Forslag, at jeg kan indskrænke mig til ganske kort at sige, at naar jeg ikke kan stemme for det fore-

liggende Forslag om en Indkomstskat, er det for det første, fordi jeg betragter det Grundlag, som dermed gives for Beskatning af Formue og Indkomst, som meget uheldigt for Fremtiden. Jeg er ingenlunde imod, at Formue og Indkomst blive beskattede, men Formen, hvorunder det her er foreslaaet, anser jeg for meget forkastelig. Jeg maatte have ønsket, at man var gaaet andre Veje. Ganske særlig er jeg dog imod den i Forslaget liggende Skatte-reform, fordi Indtægten fra den ny Skat skal anvendes til et Formaal, som er uden Spor af Betydning for Staten. Der er ganske enkelte, som kunne faa en personlig Fordel deraf, men for Staten er det ganske uden Nytte. Derfor maa jeg stemme imod Formue- og Indkomstskatten. — At Skat paa Ejendomsskyld indføres i Stedet for afskaffede Hartkornsskatter, kan jeg ikke i og for sig have noget imod. Den er imidlertid saa nøje knyttet til Indkomstskatloven og der er saadanne uheldige Bestemmelser ogsaa i denne Lov, at jeg ikke heller vil kunne stemme for den. — Hvad angaar den sidste af Lovene af Betydning, den kommunale Skattelov, da ere de Fordele, som den bringer, for mig overvejende sammenlignet med de i øvrigt betydelige Indvendinger, som jeg paa væsentlige Punkter har ogsaa imod den. Jeg vil derfor alt beset kunne afgive min Stemme for denne sidste Lov.

Philipsen: Naar jeg har ønsket noget udførligere at begrunde min Stemmegivning med Hensyn til det foreliggende Lovkompleks, er det en Selvfølge, at jeg ikke taler paa mit Partis Vegne — det har det ærede Medlem for Hjerring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen) gjort —, men jeg taler heller ikke paa nogen anden Gruppes Vegne, navnlig ikke paa nogen Gruppe af kjøbenhavnske Venstremænds Vegne, thi en saadan Gruppe eksisterer ikke. Jeg taler udelukkende paa egne Vegne, som en Rigsdagsmand, der har omfattet det foreliggende Reformkompleks med overmaade megen Opmærksomhed og med saare megen Sympati. Denne Sympati skyldes naturligvis, kan jeg vel sige, ikke den Omstændighed, at det lige fra første Begyndelse og indtil den Dag i Dag har været Formaalet med disse Love, at Skatteyderne i Byerne skulle betale, for at Skatteyderne paa Landet skulle faa mindre Skat. Thi hvor meget man end kan godkende det Retfærdighedskrav, der ligger til Grund derfor, saa vil det dog være et noget stærkt Forlangende, at dette særlig skulde